

RAZPORED SV. MAŠ - med tednom bodo delavniške svete maše ob 18.00

08.11.2021 PONEDELJEK Bogomir, škof	Božja beseda: https://hozana.si?datum=8.11.2021	KRIŽ OB 18H	+ DARJO PIPAN, Križ, 2.obl.
09.11.2021 TOREK POSVETITEV LAT. BAZILIKE, praznik	Božja beseda: https://hozana.si?datum=9.11.2021	KAPELA ob 18h	ZA VSE RAJNE, P.n. Grahovo Brdo 6
10.11.2021 SREDA Leon Veliki, pp. in c.učitelj	Božja beseda: https://hozana.si?datum=10.11.2021	KAPELA OB 18H	ZA ZDRAVJE, pn. Tomaj 120
11.11.2021 ČETRTEK Martin, škof	Božja beseda: https://hozana.si?datum=11.11.2021		
12.11.2021 PETEK Jozafat, šk. in mučenec	Božja beseda: https://hozana.si?datum=12.11.2021	KRIŽ ob 18h	++ BRANKO, IZTOK, DAMIJAN, NIKO, VILIJEM, pn. Križ 145
13.11.2021 SOBOTA Stanislav Kostka, redovnik	Božja Beseda https://hozana.si?datum=13.11.2021	KAPELA ob 18h	++ ADELA KOMPARA in VIDA TROŠT, Kazlje 21
14.11.2021 33. NEDELJA MED LETOM (Svetovni dan ubogih) začetek tedna zaporov	Božja Beseda: https://hozana.si?datum=14.11.2021	KAZLJE ob 8.30 TOMAJ ob 10.00	++ TAVČAR, Kazlje 22 ZA ŽIVE IN POKOJNE V ŽUPNIJI

Verouk REDNO, odpade za 4. razred v ponedeljek zaradi šole v nravi.

1. Izvajanje verskih obredov je dovoljeno ob izpolnjevanju sledečih pogojev:

Vsi verniki starejši od 15 let morajo **izpolnjevati pogoj PCT** (preboleli, cepljeni, testirani). **Osnovnošolski učenci** in dijaki izpolnjujejo pogoj PCT tudi če izvedejo testiranje s **hitrimi HAG testi** za samotestiranje dvakrat tedensko v domačem okolju. Odgovorna oseba župnije (župnik/župnijski upravitelj) mora na vidnem mestu obesiti obvestilo o obveznosti izpolnjevanja pogoja PCT. Odgovorna oseba (župnik oz. od njega pooblaščen oseba npr. mežnar, ministrant, član ŽPS) pri vhodnih vratih v cerkev **preverja, ali verniki izpolnjujejo pogoje PCT**. **Duhovniki in druge osebe**, ki izvajajo versko dejavnost (npr. mežnarji, zborovodje, organisti, voditelji molitve, ministranti) **morajo izpolnjevati pogoj PCT**, pri čemer zanje zadošča tudi samotestiranje s hitrim HAG testom (tedaj morajo o tem voditi evidenco in test izvajati na najmanj 48 ur oz. pred začetkom opravljanja svojega dela). Zagotavljati je potrebno **minimalni možni stik med udeleženci**. Pri verskih obredih v cerkvah in na prostem mora biti razdalja med udeleženci najmanj 1,5 metra (razen med osebami iz skupnega gospodinjstva). Obvezno je **redno prezračevanje/ventiliranje prostorov** (npr. odprta okna), v katerih se kolektivno uresničuje verska svoboda. **Obvezna je uporaba zaščitnih mask znotraj cerkva**; zunaj je obvezna zgolj, če ni mogoče zagotoviti 1,5 metra medsebojne razdalje. **Obvezno je razkuževanje rok ob vstopu in izstopu** iz zaprtih prostorov, v katerih se kolektivno uresničuje verska svoboda. 2. Ljudsko in zborovsko petje v cerkvah je dovoljeno.

3. **Izvajanje verske oziroma duhovne vzgoje in izobraževanja** je dovoljeno pod pogojem, da osebe, ki izvajajo versko oziroma duhovno vzgojo in izobraževanje izpolnjujejo pogoj PCT (zadošča samotestiranje na najmanj 48 ur oz. pred začetkom opravljanja svojega dela). Otroci in ostali udeleženci (osnovnošolci in dijaki) izpolnjujejo pogoj PCT, če izvedejo testiranje s testi HAG za samotestiranje dvakrat tedensko v domačem okolju (zadošča šolski evidenčni list o opravljenih samotestiranjih). 4. Individualna duhovna oskrba je dovoljena brez izpolnjevanja pogoja PCT. 5. Ob smiselnem **upoštevanju določil za svete maše**, je dovoljeno obhajanje zakramentov spovedi, krsta, poroke in drugih bogoslužij.

6. Cerkveni pogrebi so dovoljeni v skladu z navodili komunalnih služb in predpisov vlade ter priporočil NIJZ.

7. **Župnijska pisarna** je lahko odprta pod pogojem, da duhovnik in vernik izpolnjujeta pogoj PCT.

ŽUPNIJA TOMAJ OZNANILA ZA: TOMAJ, AVBER in KAZLJE 32 NEDELJA MED LETOM ZAHVALNA NEDELJA

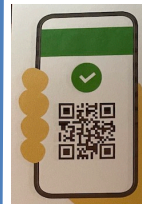
Štev.:46/LETO IX.

07. NOVEMBER 2021

Uboga vdova je dala več kot vsi

Iz svetega evangelija po Marku (Mr 12,38-44) Tisti čas je Jezus med svojim poučevanjem govornil množicam: »Varujte se pismoukov, ki si želijo hoditi okrog v dolgih oblačilih in si želijo pozdravov ljudi na trgih, prvih sedežev v shodnicah in častnih mest na gostijah, ki vdovam požirajo hiše in hinavsko opravljajo dolge molitve; ti bodo strože sojeni.« Sedel je nasproti zakladnici in gledal, kako množica meče denar vanjo. Mnogo bogatih je veliko vrglo. Prišla je tudi neka uboga vdova in je vrgla dva nôvčiča, to je en kvadrant. Tedaj je poklical k sebi svoje učence in jim rekel: »Resnično, povem vam: Ta uboga vdova je vrgla več kot vsi, ki so metali v zakladnico. Vsi so namreč vrgli od svojega preobilja, ta pa je dala od svojega uboštva vse, kar je imela, vse, kar potrebuje za življenje.«

Spoštovani,

za vstop v cerkev morate na podlagi veljavnih predpisov izpolnjevati pogoj PCT (prebolelost, cepljenje, testiranje).

Hvala za razumevanje.

Telefon: **041 649 617**; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>.

TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

Deliti, to je zdaj vprašanje ali "Samo revni so radodarni" (H. de Balzac).

Minil je le teden dni in očitno so tisti pismouki, ki jih je – po zaslugi njihovega modrega predstavnika – Jezus razglasil, da niso »daleč od Božjega kraljestva«, hitro odšli! Do te mere, da se Jezus ne obotavlja, da bi z njimi ravnal in jih imel pred očmi tako kot vedno, če ne še hujše: ljudem namreč govori, naj se jih pazijo (kot se običajno reče le za tatove in morilce), in krivi njihovo nečimrnost in

pohlep, dvomi v njihove dobre namene, molitve in – česar Jezus ni nikoli storil niti z dacarji in prostitutkami, ki so veljali za najhujše kategorije grešnikov – želi jim najstrožjo obsodbo. O njih pove tudi nekaj, kar res lahko zelo škodi njihovemu ugledu: "Požirajo hiše vdovam." - vdove so veljale skorajda za brezpravne osebe, čeprav to ne sledi iz sv.pisma.

Vemo, da so pismouki bili poroki Mojzesove postave, ki so jo odlično poznali tudi zato, ker so bili poklicani, da poučujejo druge. No, eden od temeljnih kamnov Mojzesovega zakona, ki se je upiral vsem ponovnim izdajam in predelavam samega zakona (kot pri vsakem zakonu se z leti nekatere stvari razveljavijo ali spremenijo), je ravno ta neomejena obramba treh kategorij ljudi: sirota, tujec in vdova. Knjiga Deuteronomij v 24. poglavju to večkrat ponovi: »Ne boš poteptal pravice tujca ali sirote in ne boš vzel v zastavo oblačila vdove; ko žanješ, ko stresaš veje oljk, ko pobiraš, se ne vračaj k nabiranju preostalega, ker je rezervirano za tujca, siroto in vdovo." In kot da to ne bi bilo dovolj (pa tudi to so pismouki, veliki poznavalci Svetega pisma, dobro vedeli, četudi ne gre za to, da nikoli niso bili preveč »ljubitelji« prerokov), Knjiga kraljev v sagi o Eliju pripoveduje epizodo, ki smo jo slišali v prvem branju, kjer se Bog v enem zamahu po svojem preroku približa potrebam vdove in njenega edinega očitno osirotelega sina, ki živi v Sarepti na Sidonskem, na feničanskem ozemlju, torej pred očmi pismoukov tujci: poskrbel bo, da jim v času hude lakote nikoli ne bo manjkalo moke in olja za pripravo vsakdanjega kruha.

Še vedno je treba razumeti, zakaj se tisti pismouki, ki so tako sposobni biti blizu Božjega kraljestva, zdaj štejejo za hujše od najhujše kategorije grešnikov: vsi v enem tednu, ko sledimo nedeljski besedi, poleg tega pa na isto temo, ljubezen do Boga in do bližnjega. Pravzaprav se dobro spominjamo, kako je Jezusova pohvala modremu pismouku izvirala iz njegove trditve, da je več vredno ljubiti Boga z vsem srcem, z vsem svojim umom in z vso močjo ter ljubiti svojega bližnjega kot samega sebe, kot vse žgalne daritve in žrtve«. Danes pa Jezus o njih pravi, da ne spoštujejo vdov, nasprotno, namesto da bi jim pomagali, zapravljajo stvari, ki jih imajo; pravi tudi, da se elegantno oblačijo, da pokažejo svojo premoč nad ljudstvom; ki trdijo, da so počaščeni s pozdravi, kot je "*Dobro jutro prečastiti!*"; ki hodijo na bankete kjer sedijo na prvih sedežih, poleg gostitelja, kjer jih postrežejo prvi in bolje od ostalih. In niti njihova molitev, ki je trajala ure in ure (vidno je, da očitno niso imeli veliko dela), ni shranjena, morda le na trgu, kjer bi jih lahko vsi videli in o njih rekli: »*O pogledjte, kakšni so ti sveti ljudje!*«. Zakaj ta sprememba perspektive, ta drugačen pogled Jezusa na skupino ljudi, ki so prejšnji teden imeli dober govor o ljubezni do bližnjega?

Tukaj je bistvo: v njihovem govoru. Pismouki (ampak sem lahko postavimo vse verske avtoritete tistega časa) so bili veliki teoretiki postave, vendar v praksi, to je v njeni uporabi, nedosledni: v razlago postave so postavili le tisto, kar jim je bilo v prid. In na temo ljubezni do Boga in bratov postane ta stvar še bolj presenetljiva, ker se dotika enega od temeljev Jezusovega nauka, vendar bi to lahko rekli za vsako obliko religije, ki v središče postavlja človeka, ne Boga.

Zaman je reči, da smo Božji otroci, če ne znamo ljubiti svojih bratov. Zaman je imeti velike govore o dobrodelnosti, graditi velike teorije, razpravljati o velikih programih, ustvarjati velike infrastrukture, če potem v malem in v konkretnem človek ni sposoben niti najmanjše geste velikodušnosti do drugih. In nekoga, ki nas uči, kaj pomeni biti radodaren in ljubiti bližnjega, še posebej najrevnejšega, imamo tu. Ali veste koga? Zagotovo ne teologov ali teoretikov dobrodelnosti, ampak - po naključju - reveže ki so danes pred nami v obliki vdove. Pravzaprav od dveh vdov. Dve različni dobi, dve različni situaciji, a en sam skupni element. Zato je tudi naslednja nedelja posvečeni njim kot svetovni dan ubogih.

Vdova, ki jo je obiskal Elija, je zdaj že pripravljena, da se s svojim edinim sinom odpravi proti bridkemu koncu svojega obstoja, sprejme tveganje, da bo zaupala, po besedi preroka Božji previdnosti in delila tisto malo, kar ostane pri tistih, ki so, tako kot ona, v revščini, ki pa postanejo razlog za odrešenje, zase in za druge.

Vdova, ki jo je Jezus jemal kot zgled velikodušnosti, ki je večja od velikodušnosti vseh bogatašev, ki so v tempeljsko zakladnico vrgli ogromne količine odvečnega denarja, še vedno verjame v tempelj in v oblasti, ki upravljajo z zakladom, kot institucijo, ki - ravno s temi ponudbami - bi morala pomagati revnim, med katerimi je zagotovo tudi sama: in namesto da bi verjela vase in v svojo slabo preživetje (kar bi razumno bolje storila, če bi tista novčiča obdržala zase), še vedno verjame v delitev, ki lahko, začeniš z malo od mnogih, veliko da tistim, ki imajo malo.

Med obema vdovama je – sem rekel – skupen element: in imenuje se delitev, ki ni nič drugega kot temeljni kamen dobrodelnosti. Če bi se vsi na svetu – od najvplivnejšega politika do zadnjega državljana najrevnejših držav – naučili deliti, kar imamo, malo ali veliko, bi že zdavnaj rešili problem svetovne lakote in bede. Brez nepotrebnih simpozijev o lakoti. In ne pripovedujemo zgodbe, ko rečemo, da »sploh še zase nimamo dovolj«: najprej zato, ker je to debela laž, glede na to, kaj zapravljamo vsak dan, na svojih mizah in v vseh nekoristnih nakupih, baharijah in dopustih v ekstotičnih deželah.

In potem zato, ker imamo poučne primere: dovolj je, da tisti iz zapravljive generacije, kot je naša, vprašajo svoje »stare«, kaj so počeli, na vaseh in na kmetijah, kjer so živele družine veliko številčnejše od naših in veliko revnejše od današnjih, ko je bil nekdo v stiski. Vsi so priskočili na pomoč. Kaj pa danes? Imamo lepo urejene hrame, čiste, brez pajčevine, bogato opremljene in pozidane z najboljšimi kamni, pri tem pa ne pomislimo na tiste »hrame«, kjer naj bi se vsaj ob nedeljah zbirali kot prijatelji ob mizi božje besede in božjega kruha. Tisti hram je lahko zanemarjen in je samo še spomenik sredi vasi, kot marsikje bo, pa še tisti morda s preluknjano streho.

Najpreprostejša a hkrati najtežja stvar na svetu: pomagali smo si, skupaj smo delili, kar smo imeli, torej delali smo »sharing«, bi rekli v računalniškem jeziku.

Točno to, kar nas želi naučiti današnji evangelijski.